

عنوان مقاله:

کبوترخانه های ایران، جلوه گر ابعاد معماری پایدار

محل انتشار:

همایش ملی معماری و شهرسازی بومی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

علی رضا یوسف زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد زنجان

خلاصه مقاله:

کبوترخانه ها از عناصر معماری و سازه های تاریخی است که از دیرباز در تمامی نقاط جهان ساخته شده و محلی است برای نگهداری کبوترها و به منظور جمع آوری کود آن ها که در کشاورزی کاربرد فراوان دارد. این سازه ها نمونه ی بارز ارتباط معماری با معیشت و زندگی مردم و همچنین پیوند جدایی ناپذیر معماری و اقلیم است. در این تحقیق به طور خاص به بررسی کبوترخانه ها در ایران پرداخته شده است ضمناً سعی شده با معرفی کوتاه کبوترخانه ها در سایر نقاط جهان (اروپا) مقایسه ای کوچک میان این سازه ها با نمونه های مشابه در ایران انجام شود. همانطور که می دانیم کبوترخانه ها نتیجه ی محدودیت شرایط حاکم در زمان خود هستند و برای رفع مشکل و کمک به معیشت مردم به وجود آمدند و تا به امروز هم به عنوان عناصر معماری تاریخی ایرانی و همچنین بخشی از هویت فرهنگی و ملی باقی مانده اند. حال این سوال مطرح می شود که آیا می توان با الگوبری از این شاهکارهای معماری تاریخی ایران به نیازهای روز در زمینه ی معماری پاسخ داد یا خیر؟ این تحقیق با مطالعات میدانی و تحقیقات کتابخانه ای انجام شده و هدف از آن بیان این مطلب است که بدون بازگشت به گذشته و تنها با الهام گرفتن از عناصر معماری ایرانی مانند کبوترخانه ها و همچنین درک و مشاهده دغدغه های روز، بناها و ساختمان هایی احداث کرد که ابعاد مختلف پایداری از جمله پایداری زیست محیطی و پایداری فرهنگی را دربرگیرد.

کلمات کلیدی:

کبوترخانه های ایران، پایداری فرهنگی، پایداری محیط زیست، اقلیم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/544671>

